

9. לפרקליטים באמר, כי לעותרים אחראי ממשל צבאי - רמאללה ורק באישורו תנתן להם האפשרות להתראות עם העותרים, כאמור.
10. יתר על כן, לאחר שהוגשה בקשה לשחרור בערבות בשמם של העותרים 1, 2 (ביחד עם עותרים אחרים מירושלים המזרחית) באמר לפרקליטים הנ"ל, כי העותרים לא יובאו בפני שופט השלום אלא באישורו של מושל צבאי רמאללה. הוראה זו משתקפת גם מהפרוטוקול של דיון בבקשה בשחרור בערבות, ב.ש. 36/69, מתאריך 9.3.68 שותקיים בבית המעצר שבמסגרת ירושלים אצל כב' הש' התורן מר הללי.
11. בתאריך 6.3.1969 פנה עורך-דין עלי ראפע בכתב למושל הצבאי רמאללה וביקש ממנו אישור להחתים את העותרים 1, 2, 3, 4, 5, 6 על ייפוי כח או לראותם. המכתב במסר מסירה אישית ע"י פקידים של העותרים באותו יום גופו ודבר מסירתו אושרה בכתב ע"י פקידתה של מפקדת איזור יהודה והשומרון, בפת רמאללה, בשם חווה.
12. הפרקליטים לא קיבלו שום אישור, כבאמר בס' 10 לעתירה זו עד עצם היום הזה וכן לא זכו למענה כל שהוא ממושל רמאללה. כ"כ לא ניתן להם להתראות עם עותר מס' 7.
13. ברי, כי לא אופשר להם להתראות עם העותרים, ו/או להחתים על ייפוי כח והעותרים 1, 2 לא הובאו בפני שופט השלום, כאמור בס' 9 לעתירה זו.
14. העותרים יטענו, כי במצע מהם זכותם המוקנית להם להגבה באותה ו/או המשיבים מתכוונים ע"י כך לשבור את רוחם.
15. משפחות העותרים חוששות, כי על העותרים מופעל לחץ ו/או מכוח ו/או היחס אליהם איבנו טוב, ואלה הן הסיבות האמיתיות שבגללן במצע מפרקליטיהם לבוא עמהם במגע כל שהוא, אף במגע בנכחות איש שלישי ו/או אנשים שלישיים, כדי לא להפריע למהלך החקירה, באם לא בסתימה חקירה זו עדיין.
16. העותרים טוענים כי פעולותיהם ו/או מחדליהם של המשיבים הגם בלתי חוקיים ו/או שרירותיים ו/או מפליגים.
17. העותרים מבקשים שיינתן צו ביניים המכוון אל המשיבים והדורש מהם לאפשר לפרקליטיהם בהקדם המירבי לראותם ו/או לראיבם.
18. העותרים מבקשים גם, וזאת בלי להתחשב בטובה של העתירה ובבסיבותיה ולהגביל את זמנם של המשיבים למתן תשובה לתקופה הקצרה ביותר, כפי שתראה לבית המשפט לאפשרית.
- או לזאת מתבקש ביהמ"ש לתת את הצור על תנאי, כמבוקש.
- כ"כ יתבקש ביהמ"ש לעשרת את הצור על תנאי שינתן להחלשי ולחייב את המשיבים בהוצאות המשפט לרבות שכ"ט עו"ד.

פליציה לנגר,
פ. אלן, א"ר
ב"כ העותרים